

שובו

מוסדות ברסלב שובו בנים – נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליון קפ"ב
פרשת קורח
כ"ז סיוון תשפ"ו

זמני שבת קודש

י-ם	ת"א	ח"ה	ב"ש
19:09	19:25	19:21	19:28
20:27	20:30	20:31	20:27
21:02	20:59	21:03	21:00

הזמנים לפי לוח עיתים לבנייה

מאת מוריני
הרב שליט"א

דברות קודש

קנאת קורח

"ויקח קרח בן יצחק בן קהת בן לוי" (במדבר ט"ז, א')

הוא חשב שמשה מקבל את הכח מעם ישראל. הוא לא הבין שמשה משפיע מכוחו על עם ישראל, שמשה שקול כנגד כל עם ישראל, והוא השורש של כל נשמות ישראל. הוא חשב שהמנהיג מקבל את הכח מן העם, וככל שיש לו יותר חסידים, יותר קהל, יותר מעריצים – אז הוא מקבל יותר כח מהם, כי על פי האנשים שיש לו, יש לו יותר אנרגיה וכח להשפיע ולדבר. אז הוא חשב שמשה מקבל את הכח מן העם, ולא שמשה הוא שורש כל הנשמות וכל נשמה היא ניצוץ ממשה רבנו. קורח אמר: אני אקח את כל העדה לצד שלי. אם הכח של משה הוא מן העם, אז אני אאסוף את כל העם אלי, אני אקהיל את כל העם אלי – ובכח הזה אני אוכל להנהיג את העם, ולעשות ניסים ונפלאות ולעלות לשמים..

סוד האין

אומר ר' נתן מברסלב שמשה לא היה עניין של כישירונו, לא עניין של סגולות. אדרבה, הוא היה כבד פה וכבד לשון, לא ידע לנאום ולא ידע לשכנע. אלא משה היה כולו אין. מה הייתה הסגולה של משה? שהיה כולו אין. כי משה היה נכלל באור אין סוף, הוא נכלל בה לגמרי, הוא התבטל ממציאות – לא היה לו שום מציאות, לא היה לו שום הסתרה, לא הייתה לו שום נגיעה, הוא עשה הכל לשם שמים, רק לה יתברך.

לכן ה' בחר בו שהוא ינהיג את עם ישראל, שהוא יוציא את עם ישראל ממצרים, שהוא יביא את עשרת המכות על פרעה במצרים, והוא יביא ענני כבוד, והוא יוריד תורה מהשמים – כי היה אין גמור. לא היה לו שום כשרון ושום סגולות, ולא קיבל את הכח מעם ישראל, אלא הכח של משה היה רק מה יתברך בכבודו ובעצמו, כי הוא היה אין.

אין – אי אפשר לחקות. אפשר לחקות להיות נואם, אפשר לחקות להיות דרשן, אפשר לחקות להיות איזה מנהיג. ואומר ר' נתן: ולקבל את ה-אין, זה רק על ידי ביטול למשה, להאמין שמשה הוא עניין אחר שאין לנו בו שום השגה – נבצר מבינתנו, נבצר מהשגתנו.

זה לא כישירונו ולא נאומים ולא שום דבר. משה לא מוריד ענני כבוד עם נאומים, ולא מוציא את עם ישראל ממצרים על ידי נאומים. הוא לא איזה מנהיג מוכשר, מנהיג בחסד עליון – הוא מנהיג כי הוא אין, הוא אין גמור, ממש לא קיים.

זהו אומר ר' נתן מברסלב – פה הייתה הטעות של קורח. שמרוב הקנאה והכבוד, ה' סימא את עיניו לא לראות מי זה משה, כי משה רבנו היה רק אין. ואף אחד לא יכול להיות אין חוץ ממשה – כל הדורות, אף אחד לא יכול להיות אין, רק על ידי הביטול למשה רבנו. כדי להיות אין, צריך לקבל את זה ממשה רבנו בעצמו..

לקורח יועד משמים תפקיד עצום. ה' נתן לו כושר נאום, להיות נואם בחסד עליון, כדי שיאחד ויחזק את העם, שיחזרו להאמין במשה רבנו. כי הוא ידע היטב מי זה משה רבנו – הוא רק לא יכל להתגבר על הקנאה והשנאה שלו. והיה צריך לאחד אותם במטרה להאמין במשה רבנו, ולהיכלל כל אחד בתוך כלל נשמות ישראל.

ולהיכלל בתוך כלל ישראל פירושו: לדעת שאני הכי נמוך מכולם. מתי אדם יכול להיכלל בכלל ישראל? כשאני יודע שאני הכי נמוך, ואני הכי פחות, אין יותר פחות ממני – שלזה זכה משה רבנו, שנאמר עליו: "והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר פני האדמה".

ואז, אם היה מצליח לכלול את כל עם ישראל ולהביא את כל עם ישראל למשה רבנו, אז היה יכול לעלות למעלה מהמקום, ולהביא את כל עם ישראל למדרגת "למעלה מהמקום"..

השכחה והכישלון

כי לעם כבר לא היה קשר אל משה רבנו, שהלך עם מסווה על פניו והסתיר את עצמו. והעם לאט לאט התחיל לשכוח – רחוק מהעניינים, רחוק מהלב. דבר שלא רואים, שוכחים אותו. כשאדם בתוך חומר, בתוך גוף, הוא לא רואה דברים.

והתפקיד של קורח היה – אומר ר' נתן מברסלב – להחזיר לעם את האמונה במשה רבנו, להוציא אותם מהשכחה. אבל קורח הפסיד מחמת גאוותו והתנשאותו, מחמת תאוות המנהיגות שלו.

אף על פי שמתחילה היה ראוי קורח להיות המנהיג של כל עם ישראל – כך מסביר ה"עשרה מאמרות". וכולם ראו שקורח עף באוויר, קורח עם המשפחה שלו, עם האחים שלו, עפו באוויר, כי היו מנושאי הארון, והארון נושא את נושאי.

אם קורח באוויר, אז האם משה לא יכול להיות באוויר? אבל משה הסתיר את מדרגתו, משה הלך על הארץ. לא ראו שמשה עף באוויר – ראו כל עם ישראל שקורח ובניו עפים באוויר, ומשה "יוצא דופן", הולך ברגל לאט עם מקל. ולכן כולם רצו אחרי קורח.

רצים אחרי? נהדר, מצוי! תשתמש בזה לטוב, ותספר לכולם את גדולת משה רבנו – זה משה רבנו שהולך על הארץ, הוא באמת משהו אחר לגמרי, משה רבנו מסתיר את עצמו! אם משה יכול לעשות שקורח יעוף, אז משה בוודאי יכול לעוף. משה רבנו, מטרתו להעיק את כל עם ישראל באוויר, לעשות שכל עם ישראל ילכו על כנפי נשרים..

קורח חשב שמשה זה עניין של כישירונו. רואים את משה שהוא מחונן בכישירונו, אז קורח ילמד את הכישירונו האלה לאט לאט, והוא גם כן ירכוש אותם. מלבד הטעות הזו, שחשב שזה עניין של כישירונו, הוא נפל בעוד טעות –

שמירת מקום מראש

תפס מקום לחברו באוטובוס ומישהו אחד התיישב על המקום

הבא יישוב על הכובע יהא פטור מתשלומים.

אחרון, כשישב – אמנם אי אפשר להוציא מידו, אבל לכתחילה, אם יש מקומות נוספים שעדיין פנויים, היה לו לשבת במקום אחר. ואם אין מקומות אחרים – ודאי יכול לשבת כאן, שהרי קיימא לן "עביד אינש דינא לפשיה במקום דאית ליה פסידא", ולעמוד כל הנסיעה נחשב הפסד – ודוראיה, משמעון שניסה כל כך להתקשקש ולהתווכח על זה. שמעון אין לו זכות תביעה כלל על אחרון, היות ותפסית ראובן הייתה שלא כדין. תשלום הקנס – את תשלום הקנס אין בכוח שמעון להוציא מאחרון, היות ולא הזיקו בדיים. ואפילו מדין גרמי אי אפשר לחייבו, היות ולא עשה כלום – רק נמנע מלהסכים שהנסיעה תיחשב על שם שמעון. והיה מקום לדון לחייבו מצד "מוסר" – שמודיע שאין לשמעון "אישור"

נסיעה" – אבל גם בזה לא עשה כלום, רק טען "הכרטיס שלי והנסיעות שלי".

ואמנם אינו טן הוישר, אחר שאמרו חכמים "לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם" – וכאן, מה הפסד יהא לו אם יודה ששמעון שילם בכרטיסו – אבל חיוב ממון ליכא. תשלום הנסיעה – את התשלום על הנסיעה אין שמעון חייב לפרוע לאחרון, היות ובשעה שטען אחרון שהנסיעה "עבורי" ולא עבור שמעון, הרי שהודה שלא לוה ממנו שמעון כלום (שאלו לוה ממנו היה צריך להראות שוברו למוכס), ואם כן אין לו שום תביעה עליו. כל זה כשאחרון שילם על נסיעתו. אבל אם אחרון לא שילם כלל, וכעת מסתמך על הנסיעה שתקף שמעון בכרטיסו – נמצא שהאחד מציל את עצמו בממון חברו, ויהא חייב לפרוע את כל סכום הקנס שחויב שמעון.

שאלה: ראובן עלה לאוטובוס "לתפס" מקום לחברו שמעון. אחרון עלה לאוטובוס והתיישב על המקום "לתפס". בתחנה הבאה, כשעלה שמעון, נוצר ויכוח בינו לבין אחרון שתפס לו את המקום, שבסופו נשאר אחרון לשבת על המקום ש"נתפס" לשמעון.

כעת גילה שמעון שהוא שכח את כרטיס הרב-קו, ופנה לבקש מהנוסעים מי יכול להלוות לו רב-קו כדי שישלם. אחרון ניאות לכך והמציא לו את הרב-קו שלו. שמעון ניגש ושילם, וכשהחזיר את הרב-קו לבעליו הודיעו: "אשלם לך לכשאשב בנסיעה" – הדיון, תן לי מקום לישוב ואז אשלם לך מה שנטלת ממך.

תוך כדי הוויכוח עלה "מבקר". שמעון טען: "שילמתי רב-קו של אחרון, ואחרון טען: "להד"מ, אני שילמתי על עצמי ואין לי שייכות אליו". כיוון שכן, קנס את שמעון ב-100 ש"ח (מחיר הנסיעה הוא 16 ש"ח).

האם חייב אחרון לשלם לשמעון את הקנס? והאם חייב שמעון לשלם לאחרון את מחיר הנסיעה?

תשובה: ראובן ודאי עשה שלא כהוגן, שאין לו זכות ולא רשות "לתפס" מקום על חשבון אחרים, וכמו שנאמר: "התופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים – לא קנה".

ואף על גב שיקיימא לן שיכול אדם לתפוס "מצטיאה" בשביל חברו, ולא חשיב שמפסיד לכולי עלמא כשמונע מהם לזכות בה – אבל כאן לא דומה למצטיאה, כי אין רשות מצד בעל הבית (חברת הנסיעות) "לתפס" מקומות, אלא מי שמשלם. ועל כן כל הקודם ומשלם – זכה במקום עבורו, וחזר דינו להיות "תופס לבעל חוב".

והואיל וראובן עשה שלא כהוגן – יעשו עמו שלא כהוגן, ולא יוכל למנוע מאחרון לשבת. ועוד, שייתכן מצב שאפילו אם

לזכות לראות

"אל פני אהל מועד" (במדבר ט"ז, י"ח)

פעם אחת התפשטה בצפת העתיקה שמועה מוזרה – הרבי עורך סעודה. לא ראש חודש, לא יאהרצייט, לא שמחת משפחה. סתם יום חול רגיל. אנשים מצמצמו בעיניים ותהו: מה פשר הדבר? אבל הם הכירו את רבם, וידעו שאם הוא עושה משהו – יש לו סיבה. ימתינו וישמענו.

אברכים, נערים וזקנים נהרו אל ביתו של רבי אברהם דב מאוורייטש, ה"בית עין". איש לא ידע עדיין למה הוא כאן, אבל כולם הגיעו. כדי להבין את מה שקרה אותו יום, צריך לחזור אחורה כמה שנים. רבי אברהם דב חי אז בז'יטומיר שבאוקראינה, ובלבו בערה אהבה עצומה לארץ ישראל. כל שד"ר שהגיע מהארץ הקדושה – מצא אצלו פתח פתוח, אוכל חם, ואוזן קשבת. הרבי היה מבקש מהם שוב ושוב: ספרו עוד. על ירושלים, על הכותל, על הערים, על האנשים.

פעם אחת הגיע שד"ר מכובד והתאכסן בבית הרב בשבת. בסעודה סיפר אותו יהודי בהתלהבות על ארץ ישראל – על קדושתה, על יושביה, על מקומותיה הקדושים. ורבי אברהם דב לא הניח לו לעצור. עוד, ועוד. עד שהשד"ר, שכבר סיפר כל מה שידע וזכר, נאנח ואמר: "ארץ ישראל כה נפלאה היא, עד שאבניה אינן אבנים רגילות – הן מרגליות ממש!"

אחרי אותה שבת – החליט הרבי: עולים. קם, עזב את הכל, עבר את קשיי הדרך הארוכה, והגיע לצפת. ואז, לאחר שכבר התיישב בארץ, נפגש שוב עם אותו שד"ר. ורבי אברהם דב ניגש אליו בטענה: "יש לי קפידיא עליך. עליתי לארץ, וזכיתי להרגיש את קדושתה, ועיניי לא שבעות מלהביט בה – אבל דבר אחד שאמרת אינו מדויק. אמרת שאבניה כמרגליות. אבל אבניה... ככל האבנים." השד"ר הביט בו ואמר בשקט: "אבני ארץ אכן נוצצות כמרגליות. אבל לא כל אחד זוכה לראות את זה."

המשפט הזה חדר ללבו של הרבי ולא עזב אותו. הוא מיהר לחדר, נעל את הדלת, וגעה בבכי לפני הקדוש ברוך הוא: "ריבונו של עולם! אני מאמין שאבניה של ארצך הקדושה אינן כשאר האבנים. אבל אני לא זוכה לראות. בקשתי ממך – תזכה אותי לראות את הזוהר הזה!"

כך התפלל, שוב ושוב, תקופה ארוכה. ואז הגיע אותו יום. יום חול רגיל לכל הנראה. רבי אברהם דב זימן את חבריו לסעודה, ישב בראש השולחן, והביט על הפנים התמהות. פתח פיו ואמר:

"אני רואה שאתם תמהים. אז תדעו – היום נענתה תפילתי. הבורא זיכה אותי לראות שאבני ארץ ישראל אכן מאירות כמרגליות". ולפני שסיים, הוסיף דבר אחד: "ומי שלא זוכה לראות זאת בעיניו – שידע שהחיסרון אינו בארץ. הארץ מושלמת. החיסרון הוא בנו בלבד."

נקודת אור

חנוך לנער

חינוך להכרת הטוב

מאת: הרב"ג פנחס ברייער שליט"א מחבר ספר 'לנדר' על חינוך ילדים

אין הבין, ויערוך במחשבתו כמה וכמה ראוי להיזהר בעבודתו יתב"ש". רואים כאן יסוד עצום, החינוך להכרת הטוב הוא בעצם חינוך לעבודת ד'. אדם שאינו מכיר טובה לחבריו ולהוריו סופו שלא יכיר טובה להקב"ה. לכן עלינו למצוא את הדרכים להחדיר בעצמינו ובילדינו את מצוות וחובת הכרת הטוב.

החינוך להכרת הטוב יהיה אם כן באווירת ההודיה להש"ת השוררת בבית, בית בו בכל פעם נזכרים שוב במה שהיה וחוזרים שוב ושוב על חסדי ד', לומדים להכיר טובה ולא להיכנס למצב של הרגל.

בית בו נשמעת שירת הודיה על הבגדים החדשים, על הילדים המתוקים, על הבריאות והנחת, על האחים והאחיות, על ההורים, בקיצור, על כל מה שטוב, זהו בית שמחנך להכרת הטוב ובעצם מחנך לעבודת ד'.

(וקראת לשבת עונג)

שחוונו במצרים ולהכיר טובה! מהו העניין שחובה עלינו להשקיע בחינוך למידת הכרת הטוב? תשובה לדבר אנו מוצאים בספר החינוך, בביאור טעם מצוות כיבוד אב ואם, וכלשוננו: "ראוי לאדם שיכיר ויעשה גמילת חסד למי שעשה עמו טובה, ולא יהיה נבל ומתנכר וכפוי טובה, שזה מידה רעה ומאוסה בתכלית לפני אלוהים ואנשים, ועל כן ראוי לעשות להם כל כבוד וכל תועלת שיוכל, כי הם הביאונו לעולם גם יגעו בו כמה יגיעות בקטנות".

וכאן ממשיך ספר החינוך ומסביר את תכלית הדברים: "וכשיקבל זאת המידה בנפשו יעלה טמנה להכיר טובת הקל ברוך הוא, שהיא סיבתו וסיבת כל אבותיו עד אדם הראשון, ושהוציאו לעולם וסיפק צרכו כל ימיו והעמידו על מתכונתו ושלימות איבריו, ונתן בו נפש ודעת ומישרת, שולל הנפש שחננו האל יהיה כסוס ופרד

האדם מטבעו אינו אוהב להכיר טובה, זה מזכיר לו שפעם הוא היה במצב אחר, פעם הוא היה זקוק לעזרה, פעם היו צריכים לחמון בו.

זאת הסיבה שאנשים אוהבים לשכוח את מיטיביהם. דווקא בשל כך אנו רואים בתורה אין ספור דוגמאות של חינוך להכרת הטוב. אנו מוצאים בתורה הכרת הטוב אפילו לדומם.

משה רבנו לא הכה את היאור ואת העפר במצרים היות ופעם הטיבו עימו, למרות שמדובר בדומם שאינו חש ומרגיש, אלא יש כאן עניין חינוכי להתרגל להכיר טובה, בהמשך אנו מוצאים הכרת הטוב לחי, הכלבים מקבלים עד היום נבילות וטריפות בשכר שאבות אבותיהם לא נבחו ביציאת מצרים. בהמשך אנו מוצאים הכרת הטוב למצרים, וכדברי חז"ל, על שהיו אכסניה לישראל בשעת הדחק, אנו מחויבים להתעלם ולהתעלות מכל הסבל

מהנעשה והנשמע

במסודותינו דג' בנשיאות מדינת ישראל

וקווי השם יחליפו כח

טיול שנתי לכיתות הגן, מכינה וא' בת"ת ברסלב 'נחמת ציון'

בשמחה והתרגשות יצאו תלמידי כיתות הגן, מכינה וכיתות א' של תלמוד תורה ברסלב 'נחמת ציון' לטיול השנתי בגן החיות התנכ"י - יום שכולו חוויה, גיבוש ולימוד מנפלאות הבריאה. הטיול, שהופק במסירות על ידי ההנהלה והצוות החינוכי, העניק לצעירי צאן קדשים רגעים של קורת רוח.

ההכנות החלו ימים קודם לכן, כשהמלמדים הקדישו מחשבה לכל פרט, ברוחניות ובגשמיות.

בשעת הבוקר התכנסו התלמידים בחצר התלמוד תורה כשפניהם קורנות מהתרגשות, עלו בסדר מופתי אל האוטובוסים ויצאו לדרכם. עם כניסתם לשערי הגן נפרש בפניהם עולם ומלואו. הקבוצות צעדו בין השבילים, כשהמלמדים משלבים בכל תחנה הסברים מרתקים ומותאמים לגילם הרך על בעלי החיים, תוך קישור המראות לפסוקי התורה ודברי חז"ל.

הילדים עמדו נפעמים מהחיבור המוחשי בין הנלמד לאורך השנה לבין המראה לנגד עיניהם, שעורר בהם קריאות התפעלות של 'מה רבו מעשיך השם'!

בצהריים נחו הקבוצות בצל האילנות, שם חולקו ארטיקים ושתייה קרה בשפע, והילדים אגרו כוחות להמשך היום.

יצוין לשבח הסדר והמשמעת ששררו בקרב הילדים לאורך כל הטיול, שעוררו את התפעלות המבקרים במקום למראה צעירי הצאן המקדשים שם שמים.

בסיום שבו הילדים לבתיהם קורנים מאושר ומלאי רשמים, כשאננם פוסקים מלספר בהתלהבות על כל אשר ראו עיניהם. יהי רצון שנוכה לראות את צעירי הצאן גדלים לתפארת, לנחת רוח כל בית ישראל.

מתוקים מדבש ונופת צופים

נעשה ונשמע אמרו כאחד

תכונה רבה, רטט קודש וכיסופים עילאיים אפפו בערב חג מתן תורה את היכלי תלמוד תורה 'נחמת ציון', כאשר מאות תשב"ר, נערכו בחרדת קודש ובהתרגשות עצומה לקראת חג מתן תורתנו. כחלק מהפעילויות הרוחניות שקיימה הנהלת המוסדות לטעת בליבותיהם של הילדים אהבת תורה, נערך מעמד הכנה מיוחד ומעורר לבבות עבור תלמידי הכיתות הגבוהות.

גולת הכותרת הייתה הופעת המרוממת של אורח הכבוד, פה מפיק מרגליות, המשפיע החשוב והנודע לתהילה הרה"ח ר' משה וינבאך שליט"א, אשר הטריח את עצמו לבוא ולהשמיע מדברות קודשו בפני תלמידי הת"ת בערב החג, כדי להכין את הלבבות והנשמות הרכות לקראת רגעי ההוד.

מאות תלמידי הכיתות הגבוהות ישבו במקומותיהם בפנים רציניות ובלב נכון לשתות בצמא את הדיבורים היוצאים מן הלב והנכנסים אל הלב. במשך שעה ארוכה, נשא הרב שליט"א שיחות הכנה עמוקות ומתוקות מדבש, המותאמות במיוחד לעולמם הרוחני של התלמידים. בדבריו החוצבים, הפליא לתאר בשפה ברורה ובנעימות חסידית את גודל מעלתם של תינוקות של בית רבן בדורנו, ואת הזכות העצומה שנפלה בחלקם להיות אלו הממשיכים את שרשרת הדורות של לומדי התורה בטהרה. הוא הרחיב על דרכי הקניין האמיתיים של התורה מתוך התמדה, גיעה, שבירת המידות והתקדשות, ועורר את התלמידים לנצל כל רגע פנוי בימי החג הנשגבים כדי להדבק באותיותיה הקדושות של התורה.

ההתרגשות הגיעה לשיאה כאשר בסיום דברי החיזוק, פצחו מאות התלמידים יחד עם המשפיע והמלמדים המסורים בניגוני ערגה, דבקות וכיסופים לתורה הקדושה, ניגונים שהרעידו את הלבבות.

התלמידים יצאו מהמעמד כשהם טעונים בכוחות רוחניים כבירים, פניהם קורנות באור הנשמה ותשוקה יוקדת בלבם לזכות ולישב באוהלה של תורה מתוך שמחה ורעננות. הורים ומחנכים רבים הביעו דברי שבח והודאה להנהלת הת"ת, הפועלת ללא הרף ומתוך מחשבה מעמיקה לחנך את הדור הבא על אדני התורה, החסידות ויראת השמים הצרופה. אשרינו שזכינו!

ת"ת ברסלב 'נחמת ציון'

כיתות ט' - מכינה לישיבה קטנה

בתלמוד תורה ברסלב 'נחמת ציון' יודעים שעל מנת שכל תלמיד יוכל להתמיד בעמל התורה בשמחה ובחיות, הוא זקוק לעתים לזמן הפוגה למילוי המצברים הרוחניים והגשמיים כאחד.

על בסיס יסוד חינוכי זה, וכהוקרה על שקידתם המופלאה של תלמידי כיתות ט' - מכינה לישיבה קטנה זכו התלמידים ליום פעילות חוויתי ומהנה.

בין מרחביו הירוקים של 'גן סאקר' בירושלים נהנו התלמידים משעות של קורת רוח וחוויה מהנה יחד עם המלמדים, בשורה של משחקי חברה ותחרויות שונות. לאחר שעות של פעילות מאומצת ומשחררת, התכנסו התלמידים סביב שולחנות ערוכים ומפנקים שהוכנו עבורם לבחורי החמד עמלי התורה, באווירה חמה ומגבשת בטעם חסידי אותנטי.

הבחורים שבו לבתיהם לתפילת ערבית עם מורינו הרב שליט"א כשהם עייפים אך מרוצים, פניהם קורנות מאושר, ובידיהם מטען כביר של כוחות רעננים להמשך ההתמדה בלימוד התורה הקדושה. עם כוחות מחודשים להמשך העלייה.

בפיהם של התלמידים והוריהם תודה עמוקה להנהלת המוסדות, שרואה תמיד לגדל עיניה את טובת תלמידי המוסדות בכל גיל שהם, ודואגת לרווחתם - בגשמיות וברוחניות, בכל עת ובכל שעה. אשרינו שזכינו!

נור ברטו ואיחולים נלבבים,
עם שירי הלל והודיה שזורים,
לכבוד יום שמחת מטבדעו הגדולה,
איש אשר רוח בו בדממה ובתבונה,
עוסק בצורכי ציבור כאמונה
במסירות נפש עצומה,
בעזר באזן ובתעצומות
מתבסר להמשך פריחתו,
לרוחות ולשמחת לב כל אנשי שלומנו ובני קהילתנו,
ואכן זה חזקה בסייעתא דשמיא
לראות ברכה מרובה בעמל הרב

הרב נתן חנניה הי"ו

מנהל המוסדות דגן'

**לרגל שמחת נישואי בנו
נפתלי הערץ נ"ו
עם בת הר"ר נחמן לרנר הי"ו**

עתירתו וברכתו צרופה בזה מעומק הלב. שבזכות כל מעשיו יזכה הוא ובני ביתו לרוות מכל יוצא רוב תענוג ונחת דקדושה, ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה ולברכה, ויזכה להמשיך במעשיו ופעולותיו הברוכים לתפארת קהילתנו דגן' מתוך הרחבת הדעת ושלווה הנפש. בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות מתוך אושר ועושר וכל טוב סלה, ואך טוב וחסד ירדפט כל ימי חייו. עדי נזכה לשמחה הגדולה בכניאת נואל צדק, אמן.

המברכים מעומק הלב. מלא הוקרה והערצה
צוות מוסדות ברסלב
שוכו בנים 'נחמת ציון'

צול טוב להר"ר שמעון בהר"ח ר' חיים כהן שליט"א חתן הר"ר נחמן בהר"ח ר' פנחס ביק שליט"א חבר תנהלת המוסדות להולדת הבת / הנכדה / הנינה	צול טוב להר"ר יעקב מנשה בהר"ר ישראל מאיר נקי הי"ו חתן הר"ר יוסף דוד טל הי"ו להולדת הבן / הנכד	צול טוב להר"ר יוסף בהר"ר ישראל שניוק הי"ו חתן הר"ר אהרן ברקוביץ הי"ו להולדת הבן / הנכד	צול טוב להר"ר נחמן בהר"ר יוסף לוי הי"ו חתן הר"ר מיכה זונגשין הי"ו להולדת הבן / הנכד	מצלאת טבא וגדיא יאה להרה"ח ר' נתן חנניה שליט"א מנהל מוסדותינו דגן' לנישואי בנו החתן נפתלי הערץ הי"ו עם בת הר"ר נחמן לרנר הי"ו יחד שתזכו לדורות ישרים מבורכים ורוב נחת דקדושה
צול טוב להר"ר רפאל לוי הי"ו להיכנס בנו להולדת דוד נ"ו לעול תורה ומצוות בת ים	צול טוב להר"ר אוריאל כהן הי"ו להיכנס בנו הבה"ח עזרא נ"ו לעול תורה ומצוות	צול טוב להר"ר אהרן קניגסברג הי"ו להיכנס בנו הבה"ח עזרא נ"ו לעול תורה ומצוות	צול טוב להר"ר נאור שלום הי"ו להולדת הבת נתיבות חתן הר"ר חיים שדקי הי"ו להולדת הבת דימונה	מצלאת טבא וגדיא יאה להרה"ח פנחס ביק שליט"א חבר תנהלת מוסדותינו דגן' להולדת הנכדה לבנו הר"ר שמעון הי"ו חתן הר"ר נחמן ארול הי"ו יחד שתזכו לדורות ישרים מבורכים ורוב נחת דקדושה
צול טוב לחתן נפתלי הערץ בהר"ר מיכאל טוויטו הי"ו לנישואי עם בת הר"ר אברהם הללי הי"ו	צול טוב לחתן שמעון בהר"ר יצחק נחמן טובול הי"ו לנישואי עם בת הר"ר יעקב אהוד זכאי הי"ו	צול טוב לחתן נתן בהר"ר נחמן ריוואני הי"ו לנישואי עם בת הר"ר נחמן סלע הי"ו	צול טוב להבה"ח שמואל כהן לאירוסיו עם בת הר"ר אריאל חלפון הי"ו	צול טוב להבה"ח שמואל איזיק בהר"ר נפתלי הערץ ועקנין ז"ל לאירוסיו עם בת הר"ר יואל יעקוב הי"ו
צול טוב להר"ר נתן דוד בהר"ח ר' משה צנעני ז"ל לאירוסיו בנו הבה"ח נחמן נ"ו עם בת הר"ר יונתן מוהר הי"ו				

מוסדות ברסלב נחמת ציון

תלמוד תורה נחמת ציון	ישיבה גדולה חכמה ודעת	ישיבה לנוער צמחה נפשי	ישיבת מתחברים בעבודת השם	כולל אברכים העתיקה	כולל ברסלב להוראה ודיינות	כולל אברכים שערי הוראה	תאחדות האברכים	נחמת ציון גני שפה	בית ספר בית יעקב	סמינר נתיבות בית יעקב	חברת מתמידים לילדים	פעילויות עזרה וחסד בקהילה
-------------------------	--------------------------	--------------------------	-----------------------------	-----------------------	------------------------------	---------------------------	----------------	----------------------	---------------------	--------------------------	------------------------	------------------------------